

РУССЕНСКИ ТЪРГОВСКИ КУРИЕРЪ.

Седмиченъ Вѣстникъ

за Финансии, Търговия, Индустрия, Земледѣлие, Съобщения и пр.

Единъ брой 15 ст.

Годишенъ ас... 5 лева.

ЦѢНА на ВѢСТНИКА:

Въ България за година, 50 броя	5 л.
„ „ „ 25 броя	3 л.
„ „ „ 12 броя	2 л.
Странство за година, 50 броя	8 л.

ИЗЛИЗА ВСѢКА НЕДЪЛЯ

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ улица Миларстевна № 4204, сръбцу Апелатив. Садъ. Телеграфически адресъ: **Курьеръ Руссе.**

ЦѢНА за ОБЯВЛЕНИЯ:

за мѣстото на единъ редъ отъ букви гармондъ на I-вата страница се плаща 30 ст. а на IV-та и последующитѣ стр.—15 ст. За обявления печатани повече отъ единъ палъ се прави отстъпка. (гл. обявлението на администрацията стр. 4)

ДОКТОРЪ БЪЛИНОВЪ

свършилъ по медицината въ Петербургъ приема болни ежедневно (освѣнъ сѣбота) отъ 3—5 ч. сл. пл.

Специално лекува болѣститѣ на *очото, ухото, носътъ, грлото и кожата.*

Въ Сръда и Неделя *безплатенъ приемъ по очнитѣ болѣсти отъ 9—11 ч. пр. ил.*
гр. Руссе, 1898 г. Октомврий.

Г-жа Д-ръ П. Узунова

свършила медицината въ Лионъ (Франция). Установява се въ гр. Руссе и приема болни отъ 1—4 часа слѣдъ обѣдъ

ежедневно.

При Дунавскій булевардъ, сръбцу стария циркъ въ къщата на Н. Пашовъ.

АДВОКАТЪ

Д-ръ В. ДОЧЕВЪ.

Примѣсти своето адвокатско писалище въ дома си, улица „Романова“, сръбцу къщата на Д-ра Висерова и печатницата на Перецъ Иосифъ Алкалай.

Руссе, 15 Августъ 1898 г.

5—6

Христо Чакаловъ

лиценсие на правото, бивши подпрѣседателъ и прокуроръ при Окр. Сѣдилища, се установи адвокатъ въ Плевенъ.

Д-ръ Хр. Мутафовъ

адвокатъ

Примѣсти квартирата си въ улица „Госпитална“, № 1467, при двическия пансионъ, къдѣто е и писалището му.

Учителка

свършила въ странство, говори добръ Българскій языкъ дава уроци по немски и френски езици. Адресъ въ редакцията. 3—4

On cherche une chambre avec pension dans quelque famille française. Adresse: à l'administration du journal.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5020

Обявява се на интересующитѣ, че на 2-й Ноемврий т. г. по 3 часа слѣдъ обѣдъ въ Руссенската Земледѣлческа Касса ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ построяването на едно двуетажно здание за помѣщение на Земледѣлческата Касса въ гр. Руссе. — Приблизителната стойност на това прѣдприятие възлиза на 40.000 лева. Исканиятъ залогъ е 2.000 лева.

Переторжка ще се произведе на слѣдующий день и въ сѣщия часъ.

Плана, смѣткитѣ и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣкий присѣственъ день и часъ въ Руссен. Земледѣл. Касса и въ централното управление на Земледѣлческитѣ Касси въ ст. София.

Заявления, подадени за намаление, слѣдъ окончателното произвеждане на търга, нѣма да се взематъ въ внимание.

Руссе, 10 Октомврий 1898 год.

3—3 **Отъ Руссен. Земледѣл. Касса.**

Българска Търговска Банка въ Руссе.

ОБЯВЛЕНИЕ № 12418

Централното Управление на Българ. Търговска Банка, на основание постановлението на Управит. Съвѣтъ отъ 20 того протоколъ № 36, има честь да извѣсти на Г-да Акционеритѣ си, че II-та часть отъ III-й вносъ по 15% или л. зл. 30 за всѣка акция се установява да стане окончателно до **31 Мартъ 1899 год.**

Вносветѣ ще се правятъ исклучително при Централното Управление на Банката въ гр. Руссе, придружени съ акциитѣ въ замѣна на конто всѣки акционеръ, ще получи нови окончателни акции, сръбцу внесенитѣ му сто (100) лева златни за всѣка една акция.

Руссе, 21 Септемврий 1898 г.

Отъ Централното Управление на Банката.

3—3

ПРОДАВАМЪ

собствената си нова къща съ четири стап, антре два беча и двѣ поници; находяща се въ махалата „Гирдапъ“ до Михаилъ Ганевъ. Къщата е построена на 134 кв. м. Отирѣдъ и задъ къщата има дворъ.

Цѣлото пространство е 530 кв. м.

За споразумѣние до Захарий Б. Думбазовъ.

3—3

Руссе, 31 Октомврий 1898 год.

— Беспорно е че като Миланъ е въ Сърбия никое правителство не може да прокара, въ тая нещастна страна, своя политика по управлението на Сърбия. Миланъ, при всякитѣ си пороци, минава и за чловѣкъ много уменъ и ловкъ политикъ. Днесъ когато Миланъ е вѣчно въ Сърбия Владанъ Джорджиевичъ не може да се сматра за личностъ която инспирира и направлява управлението въ Сърбия. Има обаче причини, които даватъ възможност на мнението на Владанъ Джорджиевичъ по управлението на страната. Самъ Миланъ е пазил да говори за политика и за начинътъ по който Сърбия би трѣбало да се управлява; той обаче не е навикналъ да мълчи и когато иска да говори той дава гласностъ на своитѣ взглядове чрезъ Владана Джорджиевича. По тая причина ний считаме за умѣтно да съобщимъ взглядоветѣ на Владана Джорджиевича по политиката и управлението на Сърбия, тъй както ги донаса „Франкфортската Газета“. „Ний не искаме, — казалъ Владанъ — да правимъ Ваша политика защото е безумно да се поставяме наравна нога съ великитѣ сили. Сърбскитѣ политици често сж забравяли своето положение и се повѣжда страната изъ пактица, които сж и причинявали огромни вреди. Като народъ ний си имаме народни идеали и сжречно желаемъ тѣхното реализиране обаче ний нѣма да се впускаме въ авантюри и като прѣсѣждаме цели, които не сж по силитѣ ни да загубимъ и това което имаме.“

По влѣршното управление на Сърбия, Владанъ казалъ: „Сърбия представява арена гдѣто партизанскитѣ стратегии оцуетошаватъ всичко живо промишлено и полезно. На той редъ работи сж турна край. Ний нѣмаме нужда отъ „Клубове“, ний се нуждаемъ отъ „фабрики“ защото най добрата политика е тая не прѣдметствува на развитието и процвѣтяванието на народътъ.“

„У насъ може да се работи съ сигуренъ успѣхъ, защото ний сме запазени отъ борбата на разни класи и народности. Ний се стрѣвимъ къмъ единъ държавенъ строй, който гарантира едно общо благосъстояние. Сега е най подходящия моментъ да се доближимъ до това си мечтание, защото сега нашата задача е много олекчена чрезъ отстранението на антогонизма между политическитѣ класи за успѣха на което отстраняване ний дѣлимъ признателностъ на великитѣ сили, чийго агенти ни бѣхж ржководители въ дадения случай: „А какво искатъ великитѣ сили отъ Васъ?“ пошталъ кореспондентитѣтъ.

„Нѣщо което ни застрашава“, отговорилъ Владанъ.

„Днесъ както въ Виена така и въ Петербургъ поддържатъ, че Балканскитѣ държавици трѣбва да се оставатъ свободно да живѣятъ и се развиватъ.“

„Вървайге, че навредъ съ удовлетвение гледатъ

на всѣки успѣхъ извършенъ отъ кой и да е Балканска държавица.“

Така свършилъ Владанъ разговорътъ си съ кореспондентина на „Франкфортската Газета.“

Ний нѣмаме нужда отъ нови доказателства за гения на Милана; дано поне сега, тѣзи Миланови взглядове, които разгласява Владанъ, опиватъ една дѣйствителностъ, отъ която най много Сърбия има нужда.

— Два въпроса привличатъ вниманието въ цѣла Франция на всяки партии и обществени дѣйци. „Драйфусъ“ и „Фашода“ съдържатъ въ себе си началото и края на народния общественъ битъ на френецътъ въ настояще време. Ревизията на дѣлото Драйфусъ е приета по принципъ отъ Върховний Кассационенъ съдъ въ Франция.

Допълнителното слѣдствие, расчита на нови свидѣтели, проучванието на новитѣ книги, изслушванието на нови експерти, вѣчно туй върши самата Кассация, въ публични сѣдебни заседания и то въ пълненъ съставъ. Много вѣстници сж испратили кореспонденти на „Диволекия-Островъ“ за да узнаятъ нѣколко подробности по положението на Драйфуса. Повнатѣшното развитие на той въпросъ ще съобщаваме на нашитѣ читатели.

Фашода е завзета преди нѣколко недѣли отъ войницитѣ на капитанъ Маршанъ Тя граници съ Английскитѣ владѣния въ Египетъ. Когато Английскитѣ войски сж доближили до Фашода тѣ съзрѣли френското знаме да се развѣва и останали изненадани.

Английскитѣ офицери, който командвалъ тамъ английскитѣ войски доближилъ се до френския капитанъ Маршанъ и го попиталъ на какво основание завзель Фашода.

Френецътъ отговорилъ на това единствено основание, че тукъ друга власть освенъ моята нѣма.

„Знаете ли, казалъ англичанинътъ, че Фашода снада въ сферата на английскитѣ владѣния?“

„Да, казалъ Маршанъ, ако бѣхте их завзели прѣди менъ.“

„Но ний имаме тукъ много повече войски и можемъ да ви заставимъ да отегхните.“

Маршанъ усмихнатъ отговорилъ: „Това не е мотивъ за отегхване. Ний всячки френци ще измрѣмъ до единъ подъ нашето знаме и тогава можете да завземете Фашода.“

Англичанинътъ забилъ и той английското знаме, оставилъ нѣколко офицери да го пазятъ и си заминалъ. Съдъ тая случка Фашода се урежда по дипломатически редъ. Ний и по той въпросъ ще държимъ читателитѣ си въ течение на работата.

— Цѣлата германска преса е по диритѣ на Германския Императоръ Вилхелмъ II, който е на пиктъ за Иерусалимъ.

Блѣскавия приемъ съ който Султанътъ отличилъ Императорътъ и Императрицата въ Цариградъ давахъ да се разбере, че пктуванието на Вилхелма отъ Цариградъ до Иерусалимъ ще бѣде едно триумфално шествие. И дѣйствително прѣзъ гдѣто е минала германската императорска двойка, навредъ сж били поестрѣци и испрацани съ царски почести. Султанътъ е издалъ заповѣдъ въ своитѣ владѣния на Германскитѣ Величества да се отдадатъ почести каквито бѣхж се направилъ на Султанътъ ако той лично предприемеше това пктешествие.

По силата на тая заповѣдъ Вилхелмъ II и Императрицата сж признати отъ дервинитѣ и мухамеданцитѣ за alter ego на Султана и сж ги допускли да посѣтътъ тѣхни светости, които само единъ мухамеданецъ може да посѣти и види.

— Въ името на съвършено противоположни интереси великата славянска благодѣтелка издига монция си гласъ сега когато всякитѣ държави сж заняти съ постижението на египетически цели. Германския Императоръ пктува по Иерусалимъ съ единствена цель да положи основа за своето влияние въ далечния истокъ като противовесъ на френското надмощието въ крайния истокъ и като подпора на колониалната германска политика.

Англичанитѣ продължаватъ своитѣ завоевания въ Египетъ за да осигурятъ пътятъ за Индия.

Френцитѣ сж жертва на чужди интриги, които неоставатъ спокойно лесновѣснителната френска натура и терзаятъ френското общество съ въпроси като Драйфусовия, който може лесно да залече, трета република, която брой едвамъ 27 години.

Австрия полетка, по сигурно се раскапва, и жестоко маджарско племе полетка-легка захваща да чувствува силата на славинитѣ, които маджаритѣ душатъ.

И когато всѣкой обгяга кожухътъ къмъ себе си, могущия Царъ издига гласътъ си за мирното преуспѣ-

вание на цялото челоуѣчество и иска разоржаване то на армията. Се съ тия чувства на благопожелания за своитѣ едновѣрци, Царьтъ напоследъкъ е направилъ постѣпки за назначението на Князь Георги за управителъ на Критъ.

Намъ ни е особено приятно да отбѣлѣваме се такива безкористни и високочелоуѣколюбиви дѣла за нашитѣ братия Русси, защото за любвеобилно сърдце на Царя Николай II и за бѣсъкътъ на Русската Корона подобава най-добрь. Милосърдие, щедростъ и благодать.

Прѣдъ тия безъ цѣль добродѣтели на великата Руссия и нейниятъ царь, Българинътъ съ спокойствие може да гледа на бѣдѣцето и колкото по-вече него вата вѣра въ бѣдѣцето е по-голяма толкъосъ по-голяма е и гаранцията за успѣха на нашитѣ идеали.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

Височайше пътувание. Въ сѣбота, 24 того вечерта пристигаха въ града ни идущи отъ Варна, Тѣхни Царски Височества Княгиня Клементина и негово Ц. Височество Князь. На другия денъ, въ недѣля, Господаря неспати Августейшата си майка за Георгево, отъ гдѣто Нейно Ц. Височество Княгинята е благоволила да подари на болнитѣ въ града 500 лева златни. Въ Букурещъ Княгинята е пристигнала сѣдня денъ въ 11 ч. прѣдъ обѣдъ и е била посрѣщната на Севѣрната гара отъ прѣдседатели на Министерския съвѣтъ, г. Д. Стурза, пресекта на полицията и персонала на нашето агенство. Слѣдъ едно твърдъ къс бавяне, Н. Ц. Височество е продължила пътувание то си.

Изъ Народното Събрание. Вчера, 30 того, Народното Събрание е дебатирало отговора на Тронното слово. Генералнитѣ дебати, които сѣ станали по този поводъ, сѣ биле интересни въ двѣ отношения, — показали сѣ колко неоснователни сѣ вѣкъдневнитѣ обвинения, които се хвърлятъ отъ страна на опозиционния печатъ върху правителството по неговата вътрѣшна и външна политика и дали сѣ поводъ на правителството още единъ път да се увѣри въ голѣмитѣ симпатии, които прѣдставителитѣ на българския народъ и самъ той хранятъ къмъ него. Слѣдъ като е била дадена най-напрѣдъ думата на опозиционнитѣ прѣдставители, които сѣ простени и непростени срѣдства сѣ се мъчили да опорочатъ едно правителство, на което единственния грѣхъ въ управленieto на страната е този, че не се съгласява за тѣхенъ хатиръ да повѣри управленieto на страната на тѣхнитѣ шефове, — взели сѣ думата прѣдставителитѣ на болшенството и слѣдъ това нѣкой отъ министритѣ, и сѣ дали единъ заслуженъ отговоръ на безоснователнитѣ обвинения, исказани, било отъ страна на самитѣ опозиционни прѣдставители, било отъ нашата опозиционна преса. Особено значение въ това отношение сѣ имали рѣшитъ на тримата министри, гдѣ Беневе, Тодоровъ и Стоиловъ, които слѣдъ рѣшитъ на народнитѣ прѣдставители Пецовъ, Вѣлко Нѣйчевъ и Ив. Ев. Гешевъ, сѣ турнали нашитѣ опозиционери толкова на тѣсно, щото послѣдитѣ сѣ изгубили даже куражъ да възразяватъ, и волно-неволю трѣбвало да признаватъ, че правителството не е таково за каквото искатъ да го прѣдставятъ редакциитѣ на опозиционнитѣ вѣстници. Слѣдъ рѣшитъ на министритѣ, отговора на тронното слово е билъ приетъ отъ Събранieto съ аklamация днесъ, сѣбота, Събранieto щѣло да избере комисия, която заедно съ бюрото на Народното Събрание ще поднесе отговора на Тронното слово въ понедѣльникъ, 2 Ноември т. г. на Н. Царско Височество Князь.

Гимнастическо Дружество „Русенски Юнакъ.“ Научаваме съ искренно удоволствие, че въ града ни се е образувало тѣзи дни гимнастическо дружество, на което инициаторитѣ дали име „Русенски Юнакъ.“ Новото дружество, за образуването на което особено старание сѣ положили нѣкои учители отъ мѣстната гимназия, заедно съ директора си, както и нѣкои интелегентни младежи отъ града ни, имало за цѣль да популятизира физическитѣ упражненія, толкова необходими, за едно общество, като нашето, което прѣкарна по-голямата частъ отъ живота си съ сѣдние, и съ това, безъ да ще става негодно и за най-лека физическа работа а. Дружеството на което желяме пѣленъ успѣхъ, щѣло да бѣде и клонъ на централното гимнастическо дружество „Юнакъ“ въ София.

Строително движение въ Руссе. При всичко, че зимата почти хлѣпа на вратата, нашитѣ прѣдприемачи на постройкитѣ не искатъ да спрѣтъ строенieto. Двѣтъ колосални здания, които ще съставляватъ едни отъ най-големитѣ постройки въ града ни — доходното здание на училищното настоятелство и зданието на застрахователното дружество „България“ — никнѣтъ като изъ вода. Особено въ това отношение напрѣдва хубавото здание на д-во „България“, което, както казватъ, щѣло да бѣде навѣлно готово скоро и къмъ декември прѣдадено окончателно на дружеството, което се готвяло къмъ това врѣме да се прѣнесе въ новото си помѣщение. Зданието пъкъ на училищното настоятелство е къмъ двѣтъ си крила почти на доискарване, само срѣдната главна частъ не ще може да се искара тѣзи година и ще остане за до напролѣтъ. Освѣнъ тѣзи двѣ капитални здания, въ града ни се стрѣйтъ още много други, които сѣ или вече привършени, или пъкъ ще чакатъ своето привършване на пролѣтъ.

Движение на житното тържище. Нашитѣ житни тържища сѣ почти безъ движение; цѣнитѣ не падатъ, обаче и не слизатъ. Има се надѣжда, и то твърдъ основателна, че това състояние, нѣма да трай дълго врѣме. Извѣстията, които идатъ отъ чужбина, показ-

ватъ едно значително покачване на цѣнитѣ на главнитѣ европейски тържища. Така на пр. въ Берлинъ покачването е достатъчно до 1 1/2 марка и въ Буда-Пеща 7 крайцара за пролѣтнитѣ храни и 23 кукуруза. Не ще съмнѣние, че това подигане на цѣнитѣ ще да повлияе и на нашитѣ тържища, толкова повече, че слуха за лоша реколта въ Руссия излиза вѣрнѣ и че руското правителство имало намѣрение, споредъ ню юркекитѣ депешни, да спрѣ скоро врѣме износа на храни. На това ще да се дължи вижда се и обстоятелството че берлинската житна бурса, която до скоро се държеше въздържано, е извършила нѣколко сдѣлки при повисени малко цѣни.

Производство на българска захарь. Въ понедѣльникъ, 26 Октомври е почнала да работи Софийската захарна фабрика. До сега биле стоварени въ фабриката до 18000 метрически кантари цѣвѣло. Прѣзъ идущата година фабриката, която е построена въ такива размѣри, щото да може да произвожда годишно до 5 милиона килограмма захарь, щѣла да обработи на захарь около 50 милиона килограмма цѣвѣло. Тѣзи дни фабриката е била посѣтена отъ министра на Земедѣлнето г. К. Великова, който е билъ придруженъ отъ главния секретарь г. Фетхаджиевъ и отъ началницитѣ на отдѣленieto г. Сарановъ и Атанасовъ.

Състоянието на Дунавскитѣ води. Австро-унгарското правителство е съобщило тѣзи дни, че водитѣ на Дунава сѣ се до толкова подигнали високо, щото позволяватъ на товарнитѣ шлепове да минатъ нагорѣ и на долу прѣзъ Желѣзнитѣ врата. Слѣдствие на това, очакватъ се голѣми пристигания и пратки отъ стоки въ дунавскитѣ пристанища.

Върховна проверочна комиссия. Съобщаваме за свѣденie на интересующитѣ се, че върховната проверочна комиссия ще почне своята работа отъ 4 Ноември т. г. въ зданието на старото помѣщение на държав. мѣж. гимназия „Князь Борисъ“ при Дунавския булевардъ. Комиссията щѣла да заседава около 10 дни.

Парижкото Изложение. Руссенскитѣ Окрѣженъ Управителъ е издалъ приказъ № 374 отъ 24 Октомври т. г. съ който назначена комисия отъ слѣдующитѣ лица: Прѣдседатели на Руссенската Постоянна Комиссия Хр. Касабовъ, секретари на Руссенската Търговска Камара П. Колевъ, Руссенскитѣ Училищенъ Инспекторъ Трифановъ, Руссенскитѣ Околийски Инженеръ Бозовъ, Руссенскитѣ Окрѣженъ Инженеръ Павловъ и Земедѣлческитѣ учители при настоящата комиссия Кърджиевъ, които ще се занимае за проучването по слѣдующитѣ въпроси: 1) да проучатъ какви предмѣти се произвеждатъ въ окрѣга, които заслужаватъ да бѣдатъ изложени въ Парижкото изложение прѣзъ 1900 год. 2) да даватъ потребнитѣ наставления на лицата които ще взематъ участие и да раздаватъ нуждитѣ декларации на производителитѣ. 3) да издадатъ на лицата които доставятъ предмѣти за изложение квитанции отъ определена за тая цѣль книга.

Шипка и Пѣвненъ на Парижкото Изложение. Шипка и Пѣвненъ сѣ имената, гдѣто вѣстържествува Русско-българското оръжие надъ полумѣсеца и създаде малкото княжество „България“ прѣзъ 1877—1878 год. Въ гробовѣтъ на онѣзи русски герои, които издѣлниха подъ стѣнитѣ на Пѣвненъ и по върховѣтъ на Шипка, за винаги се погребѣ славата на полумѣсеца, издѣлна тиранската мощъ на азиатца, България възкресена на ново.

Едно чувство на триумфъ завладява сърдцето на всѣкой българинъ и русинъ щомъ чуе тия двѣ славни имена, и ний сѣ скръбъ въ душата си признаваме, че не сме направили нищо, зма абсолютнo нищо, съ което да спазимъ пресвѣтъ споменътъ за тия славни и велики подвиги, съ които всѣка нация съ гордостъ би записала въ историтѣ на своето възрѣждане. Съ такива спомени за Пѣвненъ и Шипка ний сѣ вѣстортъ съобщаваме на нашитѣ читатели, че на „Всемирното Парижко Изложение“ презъ 1900 год. руското правителство ще изложи въ миниатюръ, като спомени отъ Русско-Турската война, Пѣвненъ и Шипка. Тамъ до двоглавия орелъ ще се развива и българскитѣ левъ и чужденецътъ за цѣрвъ пътъ, може би, ще узнае, че и България има синове, които знаятъ да умиратъ въ името на свободата.

Нова банкерска и Лотарийна кантора. Въ града ни се е отворила лотарийна и банкерска кантора и главна колектура на г. *Оскаръ Брайеръ & Сие*, която ще се занимава съ распродажба на лозовѣтъ на Софийската класна лотария. Кантората се помѣщава близо при градската библиотека.

Износъ на прѣчки. Нѣколко иностранни фабрики иматъ намѣрение да изнасятъ изъ България едно по-голямо количество дрѣвни прѣчки и се отнесли за тази цѣль къмъ министерството на търговията и земедѣлнето за да испросятъ разрѣшението за това.

Производството на коприната въ свѣтътъ. Спорѣдъ една английска статистика, обнародвана отдавно, по цѣлия свѣтъ били изработени 13862500 кгр. коприна, отъ които въ Европа сѣ били изработени 2305000 кгр. и то най-много въ Италия — 2915000; въ Ориента 1260000, въ Франция 692500, въ Австро-Унгария 325000 кгр. и въ Испания 112500 кгр., а именно въ Китай, включително съ Кантонъ 4957500, въ Япония 3300000 и въ Индия само 300000 кгр. Миналата година общото производство се е въкачвало на 15567000 кгр., излиза прочее, че тази година сѣ били изработени 1705000 кгр. по-малко които се покриватъ отъ миналогодишнитѣ остатъци.

Броя на ученицитѣ въ Софийскитѣ училища. Споредъ събранитѣ свѣденія, записването въ нашитѣ учебни заведения въ столицата тѣзи година е дало пакъ по-добри резултати отъ миналата. Въ мѣжката гимназия и въ тритѣ и прогимназии сѣ записани 2224

ученици, т. е. 179 повече отъ колкото миналата година. Риеувалното училище въ тритѣ курсове има 111 ученици, между които 10 ученички. Въ висшето училище сѣ записани: въ историко-филологическия факултетъ 150, въ физико-математическия 70 и въ юридическия 72, всичко 292 студенти, отъ които 262 редовни и 30 слушателни.

Четемъ въ в. „Миръ“: Музеятъ отъ отварянието си. Той сега е толкова хубаво уреденъ, че прѣдставлява пълната изложба на българската промишленостъ. Слѣдѣрвѣнно музеятъ търси и срѣдства, за да донесе непогрѣдливна полза на българскитѣ промишленници. Сега на пр. г-нъ министрътъ на Търговията въ послѣднитѣ дни се е отнесълъ съ едно окрѣжно до всѣкитѣ м-ства, въ което имъ съобщава слѣдующето: „Музеятъ, освѣнъ многото други работи, отнасящи се до мѣстната търговия и до занаятитѣ, ще слѣди за всѣкитѣ търгове и доставки, които ще има да извършватъ правителствениитѣ и обществени прѣрѣждени, да дава властностъ изложбу занаятчиитѣ и да посрѣдничествува да се възлагатъ или распрѣдѣлятъ нѣкои отъ доставкитѣ върху мѣстнитѣ производители.“ Затова м-ството на търговията моли всѣкитѣ учрѣждения, да съобщаватъ на музея редовно и на врѣме за всѣчки търгове и доставки, като го снабдяватъ и съ нуждитѣ моетри, модели, планове, условия и др. необходими книги. Съ условията въ рѣка музеятъ ще влиза въ споразумение съ занаятчиитѣ, които намѣри за най-способни да извършатъ еди-каква си доставка.“ Нѣма съмнѣние, че музеи обзема върху себе си една голѣма, почти благородна задача, която може да бѣде отъ голѣма полза не само за занаятчиитѣ, но и за споменатитѣ учрѣждения и въобще за народния поминѣкъ.

Водоснабдяване на Букурещъ. Ромѣнската столица ще се здобие скоро съ добра вода за пийне, отъ каквата и въ Букурещъ, подобно както — въ Руссе, се чувствува голѣма нужда. Водата, споредъ ромѣнскитѣ вѣстници, щѣла да се черпи при мѣстността Сипорелъ отъ два кладенеца и прѣзъ машини щѣла да ед докарва въ града. Цѣлото прѣдприятие щѣло да коштува почтената сума 2,500,000 лева. Кога ли и нашия градъ ще бѣде честитъ, както Букурещъ, да тури край на тежкия въпросъ на своето водоснабдяване, което е не по-малко жизнено за Руссе, отъ колкото това бѣ до сега за ромѣнската столица?

Приходитѣ на ромѣнскитѣ държавни монополи, митници и пощо-телеграфи. Монопола на тютюни, солта, кибритъ и картитѣ за играње е донесълъ на ромѣнската държава отъ 1 Априли до 31 Юли т. г. приходъ 15,822,534 л. или сѣ 677,059 л. повече отъ колкото за сѣкия периодъ отъ миналата година. За сѣжното врѣме, ромѣнскитѣ митници сѣ дали приходъ 11,125,969 лева а пъкъ пощитѣ и телеграфитѣ — 1,745,540 лева, или сѣ 120,133 лева повече отъ колкото прѣзъ мин. година.

Моста Кладово—Турно-Северинъ. Ето главнитѣ условия, които сѣ свързали ромѣнското и сѣрбско правителство относително напавата на мостъ прѣзъ Дунава при градовѣтъ Кладово и Турно-Северинъ: изучаванieto на плановѣтъ и левизитѣ и свързаванieto на моста съ желѣзнитѣ линии отъ една и друга страна ще стане отъ ромѣнското правителство; ромѣнското правителство се задължава да свърши плановѣтъ и девизитѣ най-късно до 30 Септември 1899 год., слѣдъ удобрѣнието на плановѣтъ и девизитѣ отъ двѣтъ страни, ще се опрѣдѣли дата на почването на строенieto и свършването; разноскитѣ за изучаванieto и конструцията на моста ще се носѣтъ по равно отъ Сърбия и Ромѣния и най-послѣ тѣзи по държанieto, сѣщо.

Трамвай и освѣтление на Бѣлградъ. За примѣръ на електрическитѣ трамваи и освѣтление нашитѣ градове ще приведемъ слѣдующитѣ цифри за приходитѣ и расходитѣ по трамваитѣ и освѣтленieto на единъ подобенъ на нашитѣ градове градъ Бѣлградъ. Тукъ електрическитѣ трамвай и освѣтление се експлоатиратъ отъ едно сѣрбско-белгийско дружество и тѣ сѣ дали за прѣвитѣ 7 мѣсеци отъ настоящата година отъ прихода 479,255 и 85 л. чиста печалба отъ 185,171.55 л. — иѣщо което показва подобрѣние въ администрацията на тѣзи двѣ служби. Ако софийското електрическо освѣтление и трамвай биха дѣйствували при подобни на белградскитѣ условия то нашия столиченъ свѣтъ сѣмѣло може да ангажира подъ предлогъ за тѣзи служби единъ капиталъ отъ 6 мил. л., тогава когато сегашния концессионеръ едвали ще израсходва за електрическитѣ си инсталации половината отъ този капиталъ.

Книжна фабрика въ Тулча. Едно английско дружество се заело да устрои въ околността на тулча една фабрика за книги отъ трѣсетъта по блатата, която е въ изобилие по устията на Дунава. Казватъ че книгата отъ такава трѣсетъ била по добра отъ колкото отъ дрѣветата. Не е злѣ да се замислятъ и нашитѣ богатани по този случай за обилието на трѣсетъ по блатата въ варненско, които сѣщо представяватъ много ефтино суровъ материялъ за една книжна фабрика у насъ.

Привилегия. На Българското Анонимно дружество Захаръ въ София е разрѣшено да внесе отъ странство безъ мито машини и тѣхни части нуждни за произвеждане на захара; а така сѣщо ще се ползува съ 35 % отстъпка отъ тарифитѣ на българскитѣ държавни желѣзници.

На Стотиръ Ачковъ въ София е разрѣшено да внесе отъ странство безъ мито, машини и други части за тѣхъ а така сѣщо да се ползува съ 35 % отстъпка отъ тарифитѣ на българскитѣ държавни желѣзници нуждни за фабриката му за брашно.

На Ив. Сребърниковъ отъ Самоковъ е разрѣшено да внесе отъ странство безъ мито машини и дру-

АКЦИОНЕРНО ИНДУСТРИАЛНО ДРУЖЕСТВО

„ЗАХАРЪ“

(Анонимно Дружество съ основен капиталъ 2,000,000 лева златни, распределени на 20,000 акции, всяка една по 100 лева златни).

Съдалище: ПЛОВДИВЪ.

ПРОТОКОЛЪ

отъ събранието на Акционерното Индустиално Дружество „ЗАХАРЪ“ въ гр. Пловдивъ, на 18-й Септемврий 1898 година.

Подписанитѣ основателни членове Акционери на Индустиалното Дружество „ЗАХАРЪ“, като взехме предъ видъ:

- 1-о Че по причина на приустановленieto работитѣ на дружеството, много отъ акциитѣ му сѣ още нераспродадени;
- 2-о Че цѣната на акция по 500 лева, както е предвидено въ чл. 5 на Устава на Дружеството, е висока и мажко събираема;
- 3-о Че съгласно новий Търговский Законъ, Устава на Дружеството трѣбва да претърпи нѣкои важни измѣнения и допълнения;
- 4-о Че министерството на Земледѣлието и Търговията съ писмото си отъ 20-ий мин. Юний под. № 2174, съобщава, какво на Дружеството се дава единъ допълнителенъ срокъ за привѣждане въ изпълнение свои проектъ и то до 8-й Априлий идущата 1899 година;

И на основание чл. 152 отъ Търговский Законъ:

РѢШИМЪ:

- 1-о Да се отвори веднага публична подписка на ново за непроданитѣ още акции;
- 2-о Акцията на Дружеството да е отъ златни лева 100, — плащани на 5 плати по 20 лева въ предплата на всеко шест-мѣсечие и следователно, който е внесълъ по-рано 100 лева за 1 акция, сега ще се счита че е акционеръ на 5 акции.
- 3-о За времененъ Управителенъ Съвѣтъ до окончателното съставяние на Дружеството, да се натоварятъ следующитѣ акционери-основатели:

Г-нъ Хр. Г. Дановъ председателъ, Г-нъ Несторъ Абаджиевъ подпредседателъ.

Първообразното подписано отъ:

1. Хр. Г. Дановъ, Търговецъ, Пловдивский кметъ.
2. Несторъ Абаджиевъ, Търговецъ, Председателъ на Търговската Камара, Народенъ Представителъ.
3. Данаилъ Юруковъ, крупенъ Землевладелецъ, Нар. Представителъ.
4. Хр. Рендовичъ, Предприемачъ, Нар. Представителъ.
5. Стеф. Х. Калчовъ, Банкеръ.
6. Стеф. Обръйковъ, Търговецъ, Агентъ-Коммисионеръ.
7. Стеф. Консуловъ, Землевладелецъ, Т. Пазарджикски Град. кметъ, Нар. Представителъ.
8. Никола Коларовъ, Търговецъ въ Т. Пазарджикъ.
9. Панчо Апостоловъ Търговецъ и Землевладелецъ въ Татаръ-Пазарджикъ.
10. Ник. Г. Чалжковъ, крупенъ Землевладелецъ.
11. Д-ръ Янколовъ, Председателъ на Народното Събрание и пр. и пр.
12. Д-ръ Пранджовъ, Членъ Апел. Садъ.
13. Ник. Еневъ, Търговецъ — Предприемачъ.
14. Геро Н. Душковъ, Търговецъ.
15. Павелъ Д. Жилковъ, Държавенъ Учителъ.

тель, и за членове Г-да: Данаилъ Юруковъ, Хр. Рендовичъ, Ст. Х. Калчовъ, Ст. Обръйковъ, Ст. Консуловъ, П. Апостоловъ, Н. Коларовъ и Н. Чалжковъ и за дѣловодителъ Г-нъ Л. Л. Лукашъ.

4-о Да дадемъ право и пълномощно на Управителний Съвѣтъ:

а) Да наеме помѣщение и нужното число служаци за водни дѣлата на Дружеството;

б) Да прибира и внесе въ Пловдивската Земледѣлческа касса на безсрочна лихва съ 4 % всичкитѣ сумми, които сѣ събрани до сега и които има да се събиратъ отъ новата подписка;

в) Да влѣзе въ споразумение съ специалисти по тоя случай и да определи и вземе въ владѣние мѣсто, потребно за строенieto на захарната фабрика, съгласно чл. чл. 6 и 7 отъ закона за насърчение мѣстната индустрия и да приготви всичко необходимо за изпълнение проекта на Дружеството;

5-о Следъ сключването на тая подписка, Управителний Съвѣтъ да свика едно общо „учрѣдително събрание“ отъ акционеритѣ на Дружеството, съгласно чл. 158 отъ Търговский Законъ, и то най-късно до 1-й Мартъ 1899 год.

6-о При раздаване на дивидентъ върху акциитѣ на Дружеството въ бѣдѣ, да се има предъ видъ, щото да се отдѣли и заплати една банкова лихва за акциитѣ продадени при първата подписка и не повърнати обратно, на които суммитѣ стоятъ въ разположение на Дружеството.

Въ удостоверение на всичко изложено до тукъ, подписваме се само-рочно.

Първообразното подписано отъ:

16. Л. Л. Лукашъ, Държавенъ Учителъ, Химикъ.
17. Д-ръ Д. Губиделниковъ, Медицински Лѣкаръ.
18. Н. П. Каравеловъ, Търговецъ, Помощ. Кметъ.
19. Петко Н. Душковъ, Търговецъ.
20. Исакъ Сиди & С-ие, Банкери.
21. Лазаръ Филиповъ, Предприемачъ.
22. Ст. Балабановъ, Фабрикантъ на спиртни питиета.
23. Д-ръ Мачовъ, Медицински Лѣкаръ.
24. Никола Лазаровъ, Търговецъ.
25. Того Петровъ, крупенъ Землевладелецъ.
26. Ат. Гюмюшгерданъ, Землевладелецъ, Нар. Представителъ.
27. С. С. Бобчевъ, Адвокатъ, Нар. Представителъ.
28. Г. Бѣлчевъ, Печатаръ.
29. Д-ръ Н. Геннадиевъ, Адвокатъ.
30. Бр-я Т. Беневи, Търговци.
31. Найдень Г. Пранджовъ, Търговецъ, Агентъ и пр.
32. Хар. Геннадиевъ, Журналистъ.

Управителний Съвѣтъ на Акционерното Индустиално Дружество „ЗАХАРЪ“ въ гр. Пловдивъ като съобщава на почитаемата публика:

Че между другитѣ права и привилегии, които се отегнаватъ на Дружеството по закона, Почитаемото Правителство е дало за районъ на Дружественитѣ операции цѣлата ЮЖНА ВЪЛГАРИЯ:

Че всичкитѣ предварителни изучавания сѣ станали и сѣ вземени приготовления, щото строенieto на фабриктѣ да почне непременно идущата пролѣтъ; Честь има да извѣсти, че, съгласно членове 152 — 157 отъ Търговский Законъ, открива

ПУБЛИЧНА ПОДПИСКА

за непроданитѣ още 15,000 акции по 100 лева златни едната.

Исплащанието на които ще стане по следующия начинъ:

20 лева златни при подписката; 20 лева златни слѣдъ шестъ мѣсеца — отъ първата вноска и по — 20 лева златни — слѣдъ шестъ, дванадесетъ и осемнадесетъ мѣсеца отъ втората вноска.

ЧЛЕНЪ 4 ОТЪ УСТАВА ГЛАСИ:

Цѣльта на Дружеството е:

- 1-о. Да основе и издигне една или по-вече фабрики за захаръ, които да постави въ положение да произвождатъ всичкитѣ видове и качества захаръ.
- 2-о Да съдѣйствува и спомогне на земледѣлческото население да сади и произвожда чукундуръ (цвѣклото), потребенъ за тая захаръ и чрезъ това да оплодотвори и възнагради по-вече трудитѣ на земледѣлицитѣ въ страната.

Забѣлжително. Едновременно съ строенieto на фабриктѣ, Дружеството има да построи и отдѣлни заводи за преработване захарното цвѣкло на по-важнитѣ мѣста въ неговий районъ. Съвѣта ще раздаде даромъ сѣме отъ захарното цвѣкло, донесено отъ Франция, Австрия и Руссия, което ще се засѣе подъ надзора и ръководството на вѣщи земледѣлци и съ нарочни за това печатни наставления.

За улеснение, подписката се открива:

Въ Пловдивъ: при Г-да Несторъ Абаджиевъ, К. Пѣневъ, Стеф. Обръйковъ, Исакъ Сиди & С-ие, Найдень Пранджовъ и Василъ Христоворъ (хотелъ „Търговски“). — Карлово: Бр-я Донкови и Ботю Николъ. — Сопотъ: Хр. М. Багаровъ — Класура: Найдень Шеранковъ. — Бръзаво: М. Маневъ и Стою Ранделовъ. — Станимака: Ат. Еширтонъ и Стеф. Мерджановъ. — Перущица: Ив. Д. Тилевъ. — Бръстровица: Ат. Буковъ. — Катунца: Л. Петракиди. — Голѣмо-Конаре: Василъ Тучевъ. — Цаланица: Никола Митовъ.

Въ Т. Пазарджикъ: Филипъ Николъ & С-ие, Василъ Шантовъ и Стеф. х. Томовъ — Панагюрище: Т. Ц. Вагряновъ. — Иктиманъ: Ив. С. Шоповъ. — Вѣлво: Ив. Павловъ. — Пещера: Хр. Цикаловъ. — Брацигово: Михалъ Гачевъ.

Въ София: Павелъ Икономовъ, Г. Георговъ, Братия Спиркови, С. Ж. Дановъ, Георги Атанасовъ, съдърж. гостил. „Срѣдния Гора“. — Самоковъ: Манръ Алкалай. — Пирдопъ: Хараламби Златановъ. — Орхание: Кр. М. Дилойски. — Копривница: Петко Янтаховъ.

Въ Благоевградъ: Диме Ризовъ & Синъ и Юрданъ Коначевски. — Дупница: Н. Р. Шейтановъ. — Радомиръ: Георги Диневъ.

Въ Видинъ: Н. Цановъ и Г. Филиповъ. — Благградникъ: Н. Лазаровъ.

Въ Ломъ: Ст. Цоневъ и Спасъ х. Георгиевъ. Берковица: П. П. Кадийски.

Въ Враца: Ал. Т. Новаковъ, Вълковъ & Тодоровъ и Ив. Ташовъ. — Орѣхово: К. Минчевъ.

Въ Плевенъ: С. И. Хайдутъ & С-ие Братия Бояджиеви — Луковитъ: Пейо Табаковъ.

Въ Ловечъ: Братия Никифорови и Т. А. Къчовъ. — Троянъ: Ив. Казанджиевъ.

Въ Севлиево: Хр. Драгановъ. — Габрово: Иосифъ Рачковъ & С-ие, Манчо Петровъ & Синъ и В. Карагѣзовъ.

Въ В. Търново: Т. П. Джамджиевъ и Н. П. Недѣлковичъ. — Дреново: Бобе Лафчиевъ — Горни Орѣховица: Д. А. Буровъ & С-ие — Лѣсковецъ: Братия Ц. Гугучкови и Ив. М. Беровъ — Елена: Юрданъ П. Тодоровъ и Сп. Т. Калниковъ.

Въ Свищовъ: Лазаръ Паиковъ, К. Абаджиевъ и Тър. Д-во „Дунавъ“.

Въ Русчукъ: Дружество „Гирданъ“ и Маринъ Касогледъ — Тутраканъ: Димитръ Тодоровъ — Вѣла: Г. Т. Дюлгеровъ.

Въ Сливница: П. Златаровъ и Търговското Д-во „Въднина“.

Въ Разградъ: Бр-я Куюмджиеви. — Ески Джумая: М. К. Собаджиевъ.

Въ Шуменъ: Шуменското Търговско Д-во, Пинеровъ, Догановъ & С-ие.

Въ Варна: Велико Христовъ, Шуменското Търговско Д-во и А. В. Велчевъ. — Провадия: П. С. Лазаровъ. — Добричъ: Бр. Ганевъ. — Балчикъ: А. Ючормански.

Въ Бургасъ: Р. В. Мирковичъ & С-ие, Андонъ Кекичевъ Русее Русеевъ и Д. Г. Арнаутовъ & С-ие. — Айтосъ: Ж. Д. Железовъ. — Карнобадъ: Н. Русевъ.

Въ Сливница: Д. Г. Арнаутовъ & С-ие, В. П. Болновъ, Д. Сировъ и Братия Кършови. — Ямболъ: Кр. Г. Къчевъ.

Въ Ст. Загора: Бр-я Шаханови, Бр-я Дерменджиеви, Наньо Димитровъ и Ив. Вѣлчевъ. — Казанлъкъ: Славе Славновъ, Д. Панаѣовъ и Ат. Пеневъ. — Чирпанъ: Маринъ Стоиловъ, Ив. х. Димитровъ и Кольо Генчевъ. — Нова-Загора: Братия Камбунови и Н. Г. Барамовъ. — Радие махале: Желю Драгневъ, Карабунаръ Наньо Кировъ & С-ие — Търново-Сейменъ: Желю Бургеловъ и Ат. Желѣзковъ.

Въ Хисово: Братия Пулеви, С. Ив. Караджовъ и Димитръ Х. Тоневъ. — Харманлии: Кирилъ х. Яневъ, Братия Пеневъ и Д. х. Ваневъ. — Борисовградъ: Петръ Стойновъ и Георги Манчовъ.

Подписката се захваща отъ 20-й Октомврий и ще трае до 20 Януарий 1899 година.

Управителний Съвѣтъ на Дружеството си запазва обаче правото да закрие подписката и по-рано отъ тоя срокъ, щомъ акциитѣ бѣдѣтъ распроадени.

Забѣлжително: Расписки, издадени на акционеритѣ при първата подписка, трѣбва да се повърнатъ обратно тукъ, въ Пловдивъ, до Г-на Несторъ Абаджиевъ, за да се замѣнятъ съ нови. Вторий вносъ отъ лева златни 20 за акция ще стане на 5-й Юний 1899 гѣд. и т. н.

Всичкитѣ писма, пари и други се испращатъ на адресъ: „До писалището на Акционер-Индустиално Друж. „Захаръ“ въ гр. Пловдивъ, Куршумъ Ханъ. Отъ Управителний Съвѣтъ:

Председателъ: Хр. Г. Дановъ.

Подпредседателъ: Несторъ Абаджиевъ.

Дѣловодителъ: Л. Л. Лукашъ.

Пловдивъ, 15 Октомврий 1898 г.

1—5

Редакторъ-Отговорникъ: П. Х. Христовъ.

Руссе, Печатница на Ст. Ив. Роглевъ.